

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسائل ایدئولوژیک

الحاج داکتر امین الدین سعیدی

۲۵ جولای ۲۰۱۳

روزه مقبول

بسیاری از مسلمانان سؤال می کنند که آیا روزه فلان شخصی که نه نماز می خواند ، و نه تقوا دارد ، و نه آداب رمضان را مراعات می کند ، روزه اش مقبول خواهد شد و یا مورد قبول قرار خواهد گرفت و یا خیر ؟ در جواب باید گفت: الغیب عندالله و چیزی که نزد پروردگار مقبول می شود و یا خیر بین بنده و الله تعالی است.

اما شواهد و شرایط ظاهری در چوکات قضاوت شرعی که انسان به اساس آن در چوکات دین قضاوت کرده می تواند این است که اولاً فرق بین شدن روزه و قبول شدن موجود می باشد. در این شکی نیست کسی که روزه می گیرد و نماز نمی خواهد و سایر اصول، آداب و پرنسیب های رمضان المبارک را مراعات نمی کند ، گفته می توانیم که روزه اش در ظاهر امر می شود .

ولی سؤال مهم اینجاست که آیا روزه اش مورد قبول الله (جل جلاله) قرار خواهد گرفت و یا نه ؟ شواهد و قرائن ظاهر چه حکم می کنند؟

فلسفه کلی ماه مبارک رمضان در اینست که انسان را به تقوا سوق دهد، و زمانی روزه قبول می شود که آثار تقوا در وجود یک شخص دیده شود و انسانی که نماز نمی خواند و آداب روزه را مراعات نمی کند، هیچ گاهی به تقوا نمی رسد .

بنابراین با وجود این که در ظاهر، انسان مسلمان مکلف فرض وی را ادا کرده و روزه اش مطابق تمام شواهد ظاهری می شود، ولی چنانچه گفته آمدیم عدم ظهور علایم تقوا و عدم به وجود آمدن شرایط لازم اجرای امر شرعی فیصدی قبولی چنین عبادتی را جداً ضعیف ساخته و پائین می آورد. به خاطر این که الله (جل جلاله) روزه نیکو کاران را می پذیرد و کسی که با الله (جل جلاله) قطع سخن نموده و سخن نمیگوید، نیکو کار نیست. زیرا نماز سخن گفتن با پروردگار است و ترک نماز ترک ارتباط با الله (جل جلاله) است.

خواننده محترم !

در ضمن باید یاد آور شد که قبول هر عمل عبادی در دین مقدس اسلام سه شرط اساسی دارد که این سه شرط اساسی باید در روزه رمضان نیز موجود باشد

شرط اول:

موجودیت اخلاص در عمل: هرگاه هر عمل انسان خاص برای رضایت الله (جل جلاله) نباشد، بلکه در ادای آن انسانها مصلحت ها، خواهشات نفسانی و غیره دخالت داشته باشند، عمل انسان مورد قبول بارگاه الهی قرار نمی گیرد .

شرط دوم :

مطابقت این عمل نیک با سنت پیامبر (صلی الله علیه وسلم): هرگاه مسلمان عملی نیکی را انجام دهد، ولی در عملکرد آن مطابق فکر و اندیشه خود کاری کند و گفته های پیامبر (صلی الله علیه وسلم) را در عملش مراعات نکند، آن عمل نیک او مورد قبول بارگاه الهی قرار نمی گیرد .

شرط سوم :

استفاده از غذا های حلال برای افطار و سحر
والله اعلم بالصواب

تتبع و نگارش :

الحاج داکتر امین الدین « سعیدی - سعید افغانی »
مدیر مرکز مطالعات ستراتژیژیک افغان
و مسؤل مرکز فرهنگی د حق لاره- جرمنی